

Kirkonpalvelija ² 2026

Tekoälyn vaikutukset kirkonpalvelijoiden työhön

Muitamia vuosia sitten arveltiin, että robotit ja tekoäly tulevat korvaamaan ison osan ihmisen tekemästä työstä. Viime vuonna kävin Helsingissä Teknologiamessuilla ihastelemassa robottikoiria, jotka kulkivat ihmisten seassa, antoivat tassua ja tekivät pieniä temppejuja. Hyvin lähellä näitä ”ihanuukisia” kulkivat kuitenkin myös heidän ohjaajansa pienillä kojeilla koiria ohjaten. Huolimatta hymystä huulillani en voinut olla ajattelematta, että menee vielä pitkä tovi ennen kuin nuo ”koirat” liikkuvat itsenäisesti. Messuilla katselin myös robotteja, jotka siirtelivät paketteja paikasta toiseen. Hetken seurattuani totesin, että siirto onnistuu helposti paikasta A paikkaan B, mutta muutokset laatikoiden sijoitteluun vaativat pohjaksi ihmisen tekemän työn. Roboteilla itsellään ei älyä ollut.

Mitenkäs sitten meidän kirkonpalvelijoitten työt, joko pian ammattimme ja osaamisemme korvaavat robotit ja tekoäly? En mitenkään usko, että ihan lähivuosikymmenten aikanaakaan niin kävisi. Meidän työmme vaativat aina luovaa ajattelua, innovointia, nopeaa reagointia ja uusien asioiden kokeilua. Olisihan se hauskaa kotoa käsin antaa tekoälylle käsky avata ovia, siivota joka päivä eri järjes-

tyksessä olevia tiloja huomioiden eri ryhmien toiveet, valmistaa kahvitus erimääräisille ryhmille ruokarajoitteet huomioiden, kaivaa hauta oikeaan paikkaan ja syvyyteen maasto ja aiemmat hautaukset huomioon ottaen, valmistella messu muiden työntekijöiden toiveet ja monenlaiset vaihtelut huomioon ottaen. Ei tämä kaikki ole ihan nopeasti tapahtumassa. Ollaan siis ihan rauhassa vaan, työpaikat eivät tule katoamaan automatisoinnin tai tekoälyn vuoksi. Mielenkiintoista kaikkea tätä kehitystä on kuitenkin seurata.

Kesä on keskelläämme, ainakin almanakan mukaan. Näkee sen myös päivän pituudesta ja lo-

malaisten leppoisista askelista eri puolilla Suomea. Tätä kirjoittaessani odotan jo innolla Oulun koulutuspäiviä. On ilo kohdata kollegoja ympäri maata ja ilo myös kulkea kaupungissa, joka itselleni on jäänyt vieraaksi. Toivon, että kohtaamme Oulussa ja erityisesti toivon kaikille runsaasti joutilaita päiviä suven keskelle. Niitä hetkiä, kun saa vain olla, kukaan ei vaadi mitään, eikä ole kiire mihinkään. Muistetaan vaalia niitä hetkiä.

Hyvää kesää ja Taivaan Isän huolenpitoa jokaisen elämään,

Mari Antila

Kirkonpalvelijatyön
puheenjohtaja

Lämmittäköön aurinko sinua päivällä. Näyttäköön kuu sinulle tietä yöllä.

Varjelkoon Jumala sinua eksymästä poluilta.

Varjelkoon hän sinua missä kuljetkin.

Siunatkoon Jumala sinua rakkaudella ja antakoon sinulle vapauden ja rauhan. Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Pirjo Kantala

Keskikesän ja Jumalan armon juhla

Suomalaisista juhlista kaikkein kesäisin, juhannus, on kristilliseltä taustaltaan Johannes Kastajan syntymäpäivä. Sitä vietetään kuusi kuukautta ennen joulua olevana lauantaina.

Juhlan raamatullisena lähtökohtana on Luukaan evankeliumin 1. luvun kertomus. Luukaan evankeliumi kuvaa, kuinka enkeli Gabriel ilmoittaa Marialle Jeesuksen syntymisestä ja sikiämisestä Pyhästä Hengestä. Tämän jälkeen enkeli kertoo vielä, että Marian sukulainen Elisabet on myös raskaana. Tästä lapsesta tulee Johannes Kastaja.

Johannes Kastajaa kuvataan evankeliumeissa Jesajan kirjan profetian (Jes. 40:3) ”ääneksi

joka huutaa”. Johannes julistaa voimakkaasti Jumalan valtakunnan tulemista. Hänen tehtävänä on samalla kulkea tulevan Messiaan edellä ja valmistaa tälle tietä. Johannes Kastajan tehtävänä on myös kastaa Jeesus, Jeesuksen julkisen toiminnan alussa. Johannes-nimi tarkoittaa, että *Jumala on armollinen*.

Autiomaan paahteessa viihtyvä Johannes Kastaja liittyy siis keskikesän juhlaan. Suomalais-kansalliselta taustaltaan juhannus on keskikesän auringon juhla ja tärkeä kansallinen juhlapäivä. Juhannuksena vietetään Suomen lipun päivää.

Keskikesän kukkaan puhkeavan kauneuden keskellä voimme siis kiittää sekä Jumalan osoittamasta armosta ja hyvyy-

destä Johannes Kastajan kautta että luonnon kukoistuksesta, jossa myös näkyy Luojan armo ja hyvä luomistyö.

Jukka Keskitalo
Oulun hiippakunnan piispa

Toivon ankkuri

Niinpä me, jotka pakenemme hänen turviinsa, voimme rohkeasti pitää kiinni edessämme olevasta toivosta. Se toivo on sielumme ankkuri, luja ja varma. (Hepr. 6:18-19, UT2020)

”Elämä on meri, meri kauhistaa”, lauletaan virressä 482. Joskus oma elämämme saattaa olla myrskyä, vaahtopäitä tai karioiden keskellä luovimista. Maa ilman meno vasta myrskyiseltä vaikuttaakin. Mistä silloin pitää kiinni? Mistä löytää toivo helpomasta huomisesta ja tuulen tyynymisestä?

Merimieskirkon tunnus on risti-ankkuri, jossa voi nähdä myös veneen. Risti muistuttamassa uskosta ja ankkuri toivon merkinä ovat yhdessä vahva viesti turvasta. Saamme luottaa Jeesuksen lupaukseen tulevaisuudesta ja toivosta, vaikka omassa elämässämme tai maailmassa myllertäisi miten. Niin kauan kuin Jeesus on mukana veneessämme, meillä ei ole mitään hätää.

Hampurin merimieskirkko Saksassa täyttää tänä vuonna 125 vuotta. Niin kauan on tuo kirkko tarjonnut konkreettisen turvasataman elämän myrskyissä ja karioidissa, mutta yhtä lailla myös tyvenissä hetkissä ihmiseltä ihmiselle – niin suomalaisille kuin kaikille muillekin elämän merillä matkaaville.

Me tarvitsemme toisiamme tuomaan toivoa, joka ankkuroi meidät turvaan ja pitää meidät pinnalla. Ihmistä, joka uskoo mei-

hin ja meidän puolestamme silloin, jos me menetämme toivomme. Ja vastavuoroisesti toisinpäin. Sitä on lähimmäisenrakkkaus. Jokainen voi ja osaa olla ihminen ihmiselle. Siihen meiltä tulee löytyä aikaa myös työn keskellä. Itse toivoa tuovan teon ei tarvitse olla suuri eikä aikaavievä, mutta sen vaikutus voi olla valtava.

Toivon kesäänne peilityyniä järvenpintoja ja kiireetöntä lipumista laineilla samassa veneessä toisten elämän matkalaisten ja Jeesuksen kanssa.

Sonja Samsten

Suomen merimieskirkon
ulkosuomalaispappi
Etelä-Saksa

Puhtaanapito elintarvikevalvonnan näkökulmasta luento 23.6.2026 klo 13.00

Elintarvikevalvonta valvoo rekisteröityjä elintarvikehuoneistoja, kuten ammattikeittiöitä, säännöllisesti Oiva-tarkastuksin. Oiva-tarkastuksilla arvioidaan muun muassa puhtaanapitoa, tilojen kuntoa sekä omavalvontaa. Luennolla esitellään elintarvikevalvontaa ja käydään läpi erilaisia puhtaanapidossa huomioitavia asioita elintarvikevalvonnan näkökulmasta.

Jaana Luoma

Elintarvikevalvontatarkastaja
Oulun seudun ympäristötoimi

Uhkatilanteet: Miten uhkaavissa tilanteissa toimitaan? luento 24.6.2026 klo 10.15

Uhkatilanneluento on teoreettinen turvallisuus-koulutus, jossa käsitellään uhkaavien ja aggressiivisten tilanteiden tunnistamista, ennaltaehkäisyä ja hallintaa työympäristössä. Luento antaa perustiedot tilanteiden kehittymisestä, varhaisista varoitusmerkeistä, rauhoittavasta vuoro vaikutuksesta, toiminnasta paineen alla sekä toiminnan oikeudellisista rajoista ja tilanteiden jälkikäsitteystä. Luennoitsijana toimii kokenut poliisina työskentelevä ammattilainen.

Valtteri Merilehto

Kilatia Suomi Oy

Hyvät kirkonpalvelijat!

Kuulin lapsesta, joka oli pimeänä talvi-iltana ajanut Oulun tuomiokirkon ohi vanhempiansa kanssa. Auton takapenkiltä hän oli katsellut kirkkoa, josta loisti lämmin valo moniväristen lasi-ikkunoiden läpi. Kynttiläkruunut valaisivat pimeää iltaa. Lapsi oli todennut vanhemmilleen: "Katoka, tuolla on varmasti menossa jotkut ihanat juhlat!"

Aina kun muistan tämä lapsen ajatuksen, ajattelen teitä, hyvät kirkonpalvelijat! Lapsi oli huomannut sen, mitä te teette: Varmistatte sen, että kirkosta loistava valo kutsuu ihmisiä luokseen. Eikä vain valaistus, vaan kaikki se lämpö, turva, suoja ja tunnelma,

joka tekee kirkosta kirkon. Siihen kuuluu myös ja ennenkaikkea kohtaaminen. Te kohtaatte usein ihmisen ensimmäisenä. Teidän kasvonne ovat ne, jotka kutsuvat ja toivottavat tervetulleeksi. Kirkonpalvelijoina valmistatte ja varmistatte sen, että elämän ainutkertaiset juhlat saadaan viettää ainutlaatuisella arvokkuudella ja pyhyydellä. Kirkonpalvelijoina teette työtä olennaisen äärellä. Varmistatte, että ihmisen ja Pyhän kohtaamisen välissä ei ole esteitä.

Pyhän kohtaaminen on aina ihana juhla. Kiitos, kun loistatte Kristuksen valoa kukin omalla paikallanne!

Oulun seurakuntien puolesta toivotan teidät kaikki lämpimästi tervetulleiksi viettämään koulutuspäiviä Euroopan kulttuuripääkaupungissa!

Satu Saarinen,
Oulun tuomiorovasti

Yhdessä tehden

Saksassa on neljätoista suomalaista seurakuntaa, joissa kaikissa on yksi palkattu työntekijä, pappi. Pappeja koko maassa on kolme. Tästä voi jo helposti päätellä, miten moninaiset ovat ne tehtävät, joista pappi yhdessä seurakuntalaisten kanssa huolehtii. Entisenä suntiona iloitsen suuresti siitä, että nykyään saavuttuani kirkkoon sytytän ensi töikseni valot, laitan äänentoiston päälle ja kiipeän laittamaan virret tauluun. Ehtoollisvälineet kulkevat mukana aina ja osaan kirkkoistani vien myös alttarille kukat, kynttilät ja ristin. Alba ja stolaakin kuuluvat vakiovarustukseeni ristiini rastiin maata matkatessa.

Seurakuntalaisten tärkein tehtävä jumalanpalvelusten yhteydessä on kirkkokahvien keittäminen ja niin suomalaisten kuin saksalaistenkin herkkujen leipominen. He myös lukevat jumalanpalveluksissa tekstit, keräävät kolehdin sekä tilittävät kolehtirahat

sovittuun kohteeseen. Vain heillä on kirkkojen avaimet, ei suinkaan papilla. Yhdessä siivotaan kirkko kuntoon tilaisuuden jälkeen seuraavia varten. Paikallinen saksalainen seurakunta huolehtii mahdollisista huoltotöistä.

Tällainen kodikas yhdessä tekeminen korostaa sitä, mikä jumalanpalveluksissa ja seurakunnan muissa kokoontumisissa lopulta on minusta tärkeää: yhdessäolo. Vaikka kaikki ei olisikaan aivan käsikirjan mukaista, se ei ole

olennaista. Tärkeämpää on se, miten jokainen antaa omastaan, aikaansa ja osaamistaan, yhteiseksi hyväksi. Lopputulos on rakkautella tehtyä, kodikasta ja toki jos-sain määrin kotikutoistakin.

Ammattitaidon ja koulutuksen merkitystä ei kuitenkaan voi vähentellä. Siksi olemmekin suunnitelleet syksylle koulutusta niille vapaaehtoisille, jotka haluavat syventää ymmärrystään symboliikasta ja liturgisista väreistä ja esineistä. Se kun tuo heti syvyyttä ja mielekkyyttä tekemiseen, kun ymmärtää vaikkapa tarkoituksen kynttilöiden erilaisissa määrissä kirkkovuoden aikana. Täällä maailmalla arvostukseni kirkonpalvelijoiden ammattitaitoa kohtaan vain kasvaa.

Sonja Samsten
Suomen merimieskirkon
ulkosuomalaispappi
Etelä-Saksa

Työvuorosunnittelu seurakunnassa on tasapainoa toiminnan ja työhyvinvoinnin välillä

Seurakunnan kiinteistömestari sai matkapuhelimeensa hälytyksen aamuyöllä ja lähti välittömästi ajamaan autolleen kirkolle. Kirkon pihalle päästyään kiinteistömestari ymmärsi, että tulipalo tulisi tuhoamaan kirkon kokonaan. Hän astui rohkeasti kirkkoon sisään ja ryhtyi pelastustöihin. Ehtoollishopeiden, alttaritaulun ja alttarivaatteiden kantaminen oli raskasta, mutta tapahtui ripeästi. Kiinteistömestari oli jälkeensä itsekä ihmeissään, miten hän sai painavan alttaritaulun kannettua ulos. Liekö tuossa ollut pari enkeliä kaverina, hän pohdii. Kiinteistömestari osoitti toiminnallaan, miten tärkeä tämä kirkko hänelle oli.

Kirkon työntekijät ovat tunnollista, työhönsä vahvasti sitoutunutta väkeä. Erityisesti juuri siksi kirkon työhön tarvitaan työaikasunnittelua, jotta voimavarot riittää yksityiselämänkin tarpeisiin. Työvuorosunnittelu on keskeinen osa seurakunnan henkilöstöjohtamista. Sen lähtökohdina ovat seurakunnan toiminnan tarpeet, mutta samalla työntekijöiden työsuojelu. Huolella laadittu työvuoroluettelo takaa työntekijälle riittävän lepoajan sekä edistää työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista.

Työnantajan oikeutta määrätä työajan sijoittelusta rajaavat työaikalaki ja kirkon virka- ja työehtosopimus (KirVESTES). Näissä säädetään muun muassa vuorokautisesta ja viikoittaisesta lepo-

ajasta, työpäivien pituudesta sekä työajan jaksottamisesta. Tavoitteena on välttää työpäivien pirstaloitumista ja rajoittaa päivittäistä työaikaa pääsääntöisesti enintään yhdeksään tuntiin.

Työvuoroluettelo laaditaan yleensä 1–4 viikon työaikajaksoille ja se on annettava työntekijälle tiedoksi viimeistään viikkoa ennen jakson alkamista. Luettelosta tulee käydä ilmi työajan alkamis- ja päättymisajat sekä päivittäiset lepoajat.

Joissakin töissä, kuten hautausmaatyössä, työaika on pääosin säännöllistä ja sijoittuu arkipäiviin. Toisissa tehtävissä, esimerkiksi kiinteistö- ja kirkonpalvelutehtävissä, työmäärä vaihtelee päivittäin ja viikoittain, jolloin pidemmät suunnittelujaksot ovat tarkoituksenmukaisia. Työn epäsäännöllisyys aiheuttaa haasteita erityisesti silloin, kun työvuoroluettelo on vahvistettava ennen kuin kaikkien tehtävien ajankohta on tiedossa.

Lähtökohdina on kuitenkin, että työvuoroluettelo pyritään suunnittelemaan täydeksi ja sitä noudatetaan mahdollisimman johdonmukaisesti. Jatkuvat muutokset lisäävät epävarmuutta ja kuormittavat työntekijöitä. Siitä syystä erityisesti vapaapäivien toteutumisesta tulee pyrkiä pitämään kiinni.

Työvuorosunnittelua ohjaavat useat pakottavat lepoaikamääräykset. Päivittäinen lepoaika on pääsääntö, ja vuorokausilevon on oltava vähintään 9 tuntia. Viikoit-

taisen levon tulee olla ainakin 35 tuntia yhtäjaksoisesti, ja vapaapäiviä pyritään antamaan kaksi viikossa, mieluiten peräkkäisinä päivinä. Työpäivän tulisi olla pääsääntöisesti yhdenjaksoinen, eikä alle neljän tunnin työvuoroja tulisi olla lainkaan.

Parhaimmillaan työvuorosunnittelu on esimiehen ja työntekijän välistä yhteistyötä, mutta vastuu työvuoroluettelosta ja kokonaisuuden yhteensovittamisesta säilyy aina esimiehellä.

Aikuinen ihminen viettää noin kolmasosan valveillaoloajastaan töissä. Siksi työhön käytettävän ajan suunnittelu on olennainen osa työhyvinvointia. Työhyvinvointia lisää myös työ, jossa viihdytään. Edellä kerrottu kiinteistömestarin suhde omaan työhönsä on oiva esimerkki meille kaikille, mutta pidetään myös mielessä, että työllä on aikansa.

*Hyvää kesää sinulle
kirkonpalvelija!*

Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja
Kirkon alat ry

Helatorstaikeskustelusta

Kun tätä kirjoitan, reilun viikon päässä siintää helatorstai, joka on ollut itselleni pääsiäisen ja joulun jälkeen merkittävin pyhäpäivä ja onneksi olenkin usein saanut olla helatorstaina töissä. Myönnän, että osa merkityksestä on tullut siitä, että Tapiolan seurakunnassa helatorstain messu on ollut jo monena vuonna ulkona lähellä olevan Espoon kulttuurikeskuksen Amfi-teatterissa – sään salliessa ja pääasiasa sää onkin sallinut.

Joitakin päiviä sitten Elinkeinoelämän keskusliiton toimitusjohtajan tehtävästä eläkkeelle jäänyt Jyri Häkämies ehdotti Hesarin haastattelussa – taas – helatorstain ja loppiaisen siirtämistä lauantapäiviin kuten ne taisivat olla vuosina 1973–1992, koska suomalaisten pitää tehdä enemmän työtä. EK:n ja Suomen yrittäjien jatkuvana tavoitteena tuntuukin olevan näiden kahden arkipyhän poistaminen.

Muistan toki nuo vuodet ja etenkin sen, että helatorstaita ei varsinaisesti ollut, vaan vietimme edeltävänä lauantaina Kristuksen taivaaseenastumisen päivää – muistissani on, että ainakin epävirallisesti puhuttiin myös helalauantaista – ja aika outohan tuo nimi oli, koska se osui 35 päivää pääsiäisen jälkeen eli viisi päivää ennen kuin uskomme mukaan Vapahtajamme nousi taivaaseen. Siitä minulla ei ole mitään muistikuvaa, oliko kirkoissamme oikeana helatorstaina jumalanpalveluksia tai hartaushetkiä noina parina vuosikymmenenä.

Muutama päivä Häkämiehen haastattelun jälkeen Hesarin pilaopiirtäjä Ville Ranta otti kantaa helatorstaikysymykseen ja osuvasi – ja vähän ilkeästikin – etenkin siihen, että moni suomalainen ei tiedä, miksi helatorstaita juhli-

taan. Olen varma, että tämän hienon jäsenyhdistyksen kaikki jäsenet tuntevat helatorstain merkityksen, mutta monelle muulle se on tosiaan ‘ylimääräinen’ vapaapäivä ja hyvä hetki viettää pikkuloma, kun ottaa helatorstain jälkeisen perjantain lomapäiväksi ja viikonloppukin on vapaa.

Tunnettiin kristillisten pyhäpäivien sanoma tai ei, maamme perinteeseen mahtuu jokunen arkipyhä, joka perustuu juuri kristinuskoon. Pyhäinpäivä ja juhannuspäivä ovat jo aina lauantaina ja loppiainenkin – kun viikonpäivä vaihtelee – on muutaman vuoden kuluttua ensin lauantaina ja seuraavana vuonna sunnuntaina eli ei lyhennä noina vuosina viikkotyöaika. Pysyköön helatorstai juuri siinä, mihin se kuuluukin eli 40 päivää pääsiäisestä.

Ja mitä tulee suomalaisten tarpeeseen tehdä enemmän työtä ja nimenomaan niin, että työaika pidennetään, niin sitähan kokeiltiin viime vuosikymmenellä Kikysopimuksen myötä, eivätkä sen kokeilun tulokset erityisen hyviä olleet.

Hesarin helatorstaikeskustelu jatkui vielä niin, että yksi lehden ulkomaankirjeenvaihtaja kertoi Tanskan arkipyhistä ja kirjoitti lopuksi, että helatorstai on turhaan keväällä, koska silloin on pääsiäisen ja vapun ansiosta jo ylimääräisiä vapaapäiviä. Hän ehdottikin, että helatorstai siirrettäisiin marraskuun kolmanteen torstaihin – eli noin puoli vuotta sen jälkeen, kun Jeesus taivaaseen astui – kun syksyllä vapaata on vähemmän. Tähän totean, että jos pimeän ja kylmän marraskuun keskellä vapaata tarvitsee, on siihen keino: tuo vuosilomaksi kutsuttu.

Nyt kun on jo hyvin valoisaa ja on ollut aurinkoista ja lämpenevääkin, onkin hyvä toivottaa Teil-

le, arvoisat jäsenyhdistyksemme jäsenet, hyvää kesälomaa! Ja toivottavasti kohtaamme koulutuspäivillämme Oulussa juhannuksen jälkeen!

Antti Ruuskanen

Tervetulia Ouluun, Euroopan kulttuuripääkaupunkiin

Arvoisat kirkonpalvelijat, Tänä kesänä saamme viettää opinto- ja koulutuspäiviä komiassa kesäsesässä Oulussa, joka on kotikaupunkini. Oulu on tosiaan tänä vuonna Euroopan kulttuuripääkaupunki ja kaikenlaista tapahtummaa on läpi vuojen. Tänne on heleppo tulla joka puolelta, etelästä, pohojosesta ja ijästä rautavaltion kyytissä ja lentämälläki toki pääsee Oulunsalloon. Monta vuotta oon haaveillu, että saisisemma pittää nämä päivät Oulussa ja nyt toiveeni käy totteen. Porukalla olemma nämä päivät suunnitelleet ja toteuttanneet ohjelman teijän toiveitten mukkaan. Täällä on palion nähtävää ja tietysti kesällä kaupunki on kauneimmillaan. Viikkomessun saamme pittää Tuomiokirkossa joka on yksi kaupungin maamerkeistä. Toripolliisia kannattaa tietysti käyvä kattoon ja tehä kierros kauppahallissa torin rannassa,sekä torilla. Tähtitornin kahavila ei oo kaukana hotellista, jonka vieressä on Valakian kauppakeskus.

Ouluhan on tunnettu tervakaupunkina, josta vietiin tervaa maalimalle. Jokkainen meistä on varmaan kattonut Mikko Niskasen ohjoamaan Pojat-elokuvan, jossa Vesa-Matti Loiri teki 17-vuotiaana ensimmäisen elokuvaroolinsa. Elokuuvaa kuvattiin Raksilassa, Hupisaarissa, Intiön hautausmaalla ja Alppilassa.

*Tervetua Ouluun!!
Ei tartte pelätä polliisia*

Jaakko Karhu
Kirkonpalvelijat r.y:n
hallituksen varapuhheenjohtaja

Meitä Kirkonpalvelijoita

Vuosien varrella olen huomannut kuinka tietoyhteiskunta vaikuttaa seurakuntamestarinkin työtehtäviin. Teknologian kehitys on huomattavaa. Meitä kirkonpalvelijoita tarvitaan. Kone ei korvaa läsnäoloa ja aitoa kohtaamista. Persoonallinen ote ihmisten kohtaamisessa ”jättää jälkensä”; siitä huolimatta olemme

palveluammattissa: kuuntelijana ja opastajana.

Seurakuntaelämä on muuttunut: esimerkiksi taide ja kulttuuri ovat vahvemmin esillä.

Kirkko näkyy Oulun kulttuuri-vaikuttajana. Seurakunnat ovat monin tavoin mukana kulttuuripääkaupungin vuodessa. Tuomiokirkossa on vuoden loppuun mm.

koettavissa Logos-äänitaideteos. Taide tuo lohtua maailman keskelle.

Tavataan Oulussa!

Väinö Kokkonen
väistyvä seurakuntamestari

Kirkonpalvelijat ry:n KOULUTUSPÄIVÄT 23.–24.6.2026 Oulu

– Puhtaanapito elintarvikevalvonnan näkökulmasta –
– Uhkaaviin tilanteisiin varautuminen –

TIISTAI 23.6.2026

- 8.30-9.30 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Kauppakeskus Valkea, 4. krs., kokoustila, Isokatu 25, Oulu
- 9.30-10.00 Koulutuspäivien avaus**
* Kokoustila
* Puheenjohtaja Mari Antila, Kirkonpalvelijat ry
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen, Kirkon alat ry
* Tuomiorovasti Satu Saarinen
- 10.15 Kirkonalat ry:n työmarkkinatilanne**
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
- 11.30 Lounas**
* Veranta
- 13.00 Puhtaanapito elintarvikevalvonnan näkökulmasta**
* Elintarviketarkastaja Jaana Luoma, Oulun seudun ympäristötoimi
- 14.30 Kahvit, kahvitori**
- 15.00 Keittiöiden hygieniavaatimukset**
* Aluekouluttaja Marja Eikonsalo, Puhtausala ry/Siivoussektori Oy
- 16.30 Vuosikokous**
* Sokos Hotel Arina, Kauppakeskus Valkea, 4. krs., Isokatu 25, Oulu
- 18.00 Päivällinen**
* Veranta
- 19.30 Virsiä ja viiniä -ilta**
* Veranta
* Satu Saarinen, tuomiorovasti

KESKIVIIKKO 24.6.2026

- 8.30 Oulun Tuomiokirkon esittely**
- 9.00 Viikkomessu**
* Tuomiorovasti Satu Saarinen, kappalainen Soile Tuusa
* Oulun Tuomiokirkko, Kirkkokatu 3 A
- Valokuvaus**
* Kirkon edessä
- 10.15 Uhkatilanteet**
Miten uhkaavissa tilanteissa toimitaan?
* Valter Merilehto, Kilatia Suomi Oy
- 11.30 Lounas**
* Veranta
* Huoneitten luovutus klo 12.00
- 12.30 Edellinen aihe jatkuu**
Miten turvaan itseni?
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Puheenjohtaja Mari Antila
Seuraavat koulutuspäivät 29.–30.6.2027, Kouvola
- 14.30 Lähtökahvit, kahvitori**
- Majoitus: Sokos Hotel Arina
Pakkahuoneenkatu 16, Oulu**
Kaksi yötä, täyshoito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 22.6. 440,-
• Yksi yö, täyshoito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 23.6. 370,-
• Ei majoitusta, ruokailut ja osallistumismaksu 300,-
- Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai Kari Hartikainen p. 050 520 7003.
- Järjestää Kirkonpalvelijat ry

Jaa kanssamme pala Kirkonpalvelijat ry:n historiaa

Kutsumme yhdistyksemme nykyisiä ja entisiä jäseniä kirjoittamaan tai äänittämään meille tarinoita, kokemuksia ja lyhyitä muistelmia vuosikymmenten varrella liittyen Kirkonpalvelijat ry:n toimintaan. Ne voivat kertoa erilaisista tilaisuuksista, kokouksista ja kohtaamisista sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla. Muistot voivat olla epävirallisia, hauskoja, koskettavia tai asiallisia.

Tarkoituksemme on julkaista näitä tarinoita yhdistyksen täyttäessä 100 vuotta vuonna 2034.

Tarinoita voi lähettää yhdistyksen sihteerille, Kari Hartikaiselle, kirkonpalvelijat@kolumbus.fi, puh. 050 520 7003

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus

Oulun tuomiokirkon historiaa

Oulun tuomiokirkko on olennainen osa Oulun kaupunkikuvaa. Kirkon hahmo erottuu selkeänä kaupungin maisemassa.

Kirkko valmistui vuonna 1777 ja sai nimen Sofia Magdalena kuningas Kustaa III:n puolison mukaan. Kirkon suunnitteli ja rakentamisen johti rakennusmestari Daniel Hagman Sundsvallista. Luonnonkivistä muurattu taitekattoinen kirkko oli valmistuessaan juuri maaherrakaupungiksi kohonneelle Oululle suuri ylpeyden aihe.

Yöllä syttynyt kohtalokas tulipalo tuhosi Oulun 23.5.1822. Myös kirkon puurakenteet paloiivat. Sen sijaan kiviseinät säilyivät ja irtain ehdittiin pääosin pelastaa.

Kirkko rakennettiin pian uudelleen. Intendentinviraston (rakennushallituksen) päällikkö ja Helsingin monumentaalikeskuksen suunnittelija, arkkitehti Carl Ludvig Engel avustajanaan arkkitehti Anton Wilhelm Arppe laati kirkon piirustukset. Rakennuksen runkona olivat alkuperäiset kiviseinät. Uutta olivat keskuskupoli, kattorakenteet ja torni. Kirkko valmistui vuonna 1832 ja torni 1845. Enge-

lin suunnitelmia ovat myös mm. Helsingin ja Lapuan tuomiokirkot.

Kirkon viimeisin perusteellinen sisäkorjaus tehtiin vuosina 1996–1997 Arkkitehtitoimisto Laatio Oy:n suunnitelmien mukaan. Samalla rakennettiin myös kirkon kellariin krypta.

Kirkko edustaa uusklassista tyyliä. Suorat linjat, vaaleat pinnat, marmoroinnit ja kultaukset luovat juhlanan ja arvokkaan tunnelman. Kirkossa on nykyisin runsaat tuhat istumapaikkaa.

Oulun tuomiokirkon esineistössä ja taiteessa kohdataan eri vuosisatojen kerrostumat. 1600-luvulta ovat säilyneet mm. ehtoollismalja ja kaksi hautakiveä. Vanhimmat messukasukat, kattokruunut ja lampetit ovat seuraavalta vuosisadalta. Nuorin taidekerrostuma liittyy 1990-luvun lopussa tehtyyn sisäkorjaukseen.

Tuomiokirkon aseman kirkkon sai vuonna 1900, kun piispanistuon tuli Ouluun. Siitä lähtien tuomiokirkko on ollut Pohjois-Suomen kirkollisen elämän keskus. Papiksi ja diakonissaksi vihkimiset toimitetaan tuomiokirkossa.

Keittiöiden hygieniavaatimukset, luento 23.6.2026 klo 15.00

Luennossa käsitellään keittiötä tilana, joka on yksi haasteellisimmista sisäympäristöistä. Keittiössä työskentelevältä vaaditaan ruokatuotteen valmistamisen lisäksi hygieniiosaamisen ja puhtauden perustekijät ja niiden merkitys toiminnassa, puhtauden vaatimustaso ja seuranta.

Marja Eikonsalo
Aluekouluttaja
Puhtausala ry/
Siivoussektori oy

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2026

MARI ANTILA

puheenjohtaja
puh. 040 834 8413
mari.antila@evl.fi

JAAKKO KARHU

puh. 044 316 1455
jaakko.karhu@evl.fi

KIRSI ROMO

puh. 044 049 300
kirsi.romo@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

ulkopuolinen sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi

TUULA LIUKKO

puh. 050 557 9008
tuula.liukko@evl.fi

TIMO LEHTO

puh. 045 3311 734
timo.lehto@evl.fi

NINA PUSA

puh. 040 341 7046
nina.pusa@evl.fi

JERE VAINIO

puh. 040 341 7091
jere.vainio@evl.fi

JOUNI HONKANEN

puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

MAARIT VESTERINEN

puh. 041 539 8811
maarit.vesterinen@evl.fi

ANITA NURTTILA

puh. 050 434 1077
anita.nurttila@evl.fi

Kirkon alat – YKSIN EI TARVITSE JAKSAA

Kirkon alat ry
Asemamiehenkatu 2, 6. krs
00520 Helsinki

Kyrkliga sektorn rf
Stationskarlsgatan 2
00520 Helsingfors

puhelinpalvelu 0207 912 530
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

TOIMISTO

TOIMINNANJOHTAJA

Paula Aaltonen
Toimiston johtaminen,
hallinto- ja neuvotteluasiat
Puh. 0400 236 881

VIESTINNÄN KOORDINAATTORI

Chanthy Nybergh
Digipalvelut ja visuaalinen viestintä
Puh. 040 508 6606

JÄRJESTÖASIAANTUNTIJA

Ilona Lehmus
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit,
yhteydet järjestöihin ja kouluttaviin laitoksiin.
Puh. 040 357 3981

CONTROLLER

Jari Bauer
Talous, laskutus
Puh. 0400 214 437

LAKIMIES

Pekka Pietinen
Evl. ja kr. järjestöjen sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 775 3889

LAKIMIES

Anna-Leena Suppola (TK, VT)
Evl. ja ort. kirkon sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 809 2158

JEESUS KRISTUS, kiitos Johannes Kastajasta.

Kiitos hänen herkkyydestään ja uskollisuudesta, jolla hän valmisti tietä sinulle, ja nöyryydestä, jolla hän antoi kunnian yksin sinulle. Herra, meillä ei ole Johanneksen rohkeutta.

Auta meitäkin raivaamaan tietä sinulle omassa elämässämme, tämän maailman erämaiden keskellä. Anna evankeliumin sanan tulla lähelle niitä, jotka etsivät sinua ja epäilevät elämänsä tarkoitusta. Ohjaa yhteyteesi niitäkin, jotka ovat pettyneet kirkkoon ja etsivät elämänsä suuntaa muualta.

Anna-Mari Kaskinen

Kirkonpalvelija

N:o 2/2026 – 72. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. – Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri
Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Anne Räisänen
Grano Oy, Kuopio
mt.taitto@grano.fi

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350,-
1/2 sivua	200,-
1/3 sivua	150,-

ISSN-L 0355-8258